

OHNISKO

Mesačník Evanjelickéj cirkvi metodistickej

...počítame s vami!

apríl 2015

Slovo kazateľa

Hľadajte najprv Božie kráľovstvo

Pre mládež

D.E.P.O.

Zoznámte sa

Miška Mihoková

Pre deti

Múdry stavitel'

Téma
Hľadanie

Roč. XXIV (XXV)

Slovo kazateľa

„Hľadajte najprv Božie kráľovstvo...“

Pán Ježiš začal svoje verejné účinkovanie výzvou: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajať sa, verte v evanjelium.“ Mk 1, 15. Božie kráľovstvo sa stalo jednou z ústredných tém Ježišovho ohlasovania a celkovo Jeho služby. Svojich poslucháčov a učeníkov povolával, aby hľadali „však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá“ (Mt 6, 33).

V tomto príspevku nechcem rozoberať celú problematiku Božieho kráľovstva, pretože tá je veľmi obsiahla. Chcem tu upriamiť pozornosť na dve spolu súvisiace skutočnosti, bez ktorých len ťažko môžeme hovoriť o Božom kráľovstve.

1. Kráľovstvo predpokladá kráľa. Monarchia bola v histórii ľudstva asi najrozšírenejšia forma vlády. Viacerí by sme vedeli vymenovať množstvo mien dobrých kráľov, ktorí povzniesli svoju krajinu, alebo zlých a skazených, za ktorých ich krajina upadala. Najväčšou tragédiou pre krajinu ale bolo to, keď z nejakého dôvodu krajina nemala vládcu, čo sa v histórii stávalo napr. vtedy, keď zomrel kráľ bez priameho nástupcu. Vtedy nastal v krajine chaos a vojna medzi rôznymi uchádzačmi o trón. Aj Písmo nám približuje hlavne v knihe Sudcov, čo sa deje, keď chýba vládca: „V tom čase v Izraeli nebolo kráľa. Každý robil, čo pokladal za správne.“ (Sud 21,25) Pán

Ježiš, keď vyznal, že „Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17,21b), chcel tým vyjadriť, že prišiel kráľ. Je Ježiš našim kráľom? Kráľom našich životov, rodín a zborov? Nesnažíme sa preberať vládu, ktorá patrí Kristovi, a žiť si po svojom, budovať cirkev po svojom, budovať manželstvá a vzťahy po svojom?

2. Božie kráľovstvo nie je demokracia – nechcem tu diskutovať o tom, ktorá forma cirkevnej správy (respektíve forma vlády v štáte – demokracia, monarchia...) je najsprávnejšia (hierarchická, presbyterno - synodálna, ...), ale poukázať na realitu Božieho kráľovstva, kde Boh je zvrchovaným kráľom. Ako kráľ má absolútnu autoritu nad tými, ktorí ho uznali ako kráľa (nie iba formálne). V minulosti ak nejaký kráľ niečo vyhlásil, všetci museli to slovo brať vážne a splniť ho bez jedinej námietky alebo pochybovania. Takéto slovo často nebolo možné zrušiť (pozri knihu Ester) alebo odmietnuť. Berieme my vážne slová Pána Ježiša? Dôverujeme Jeho slovu a Jeho zaslúbeniam? Alebo o Ňom pochybujeme, prekrúcame alebo zľahčujeme?

V minulosti prichádzala obnova Božieho ľudu a prebudenie práve tam, kde sa Ježiš stal reálnym Pánom v rodinách a cirkvi, a to sa prejavilo tým, že kresťania začali brať vážne Božie slovo. A to je výzvou pre každého z nás i Jeho Cirkev. Odovzdajme Bohu vládu nad našimi životmi a nad každou oblasťou v ktorej stojíme, nad každým problémom, ktorému čelíme. Pane, „Príď kráľovstvo Tvoje a buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi.“ (Mt 6, 10)

Štefan Rendoš

OPTIMISTA

Kde nájdeme
šťastných ľudí?
Medzi optimistami.
Aj keď človek občas
blúdi,
Ježiš je vždy s nami.

Vidíš iba to dobré,
človeče?
Optimisti otvárajú
okná svetlu a slnku.
Keď tvoj hriech Boh
odvlečie
do zabudnutia, do záhuby.

V temnej noci
objavia sa hviezdy,
ktoré svietia svetlu na tvár.
S Bohom túžim žiť raz
navždy,
bo očistí ma z mojich
chmár.

Optimisti veria v dobro,
veria v zmysel života.
Človek je viac než číslo,
je od Boha stvorené.
Čo zo srdca slávne vzišlo,
už nie som sám, nie som
sirota.

Viliam Rác

Robotníci vo vinici

Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel na úsvite najat' si robotníkov do vinice...

Mt 20,1-16

V uplynulých týždňoch sme uskutočnili farské konferencie. Sú do istej miery akýmsi zrkadlom toho, ako sme v poslednom roku pracovali v zboroch i mimo nich ako robotníci na Pánovej vinici.

Text z Evanjelia podľa sv. Matúša je o Božích pravidlách práce a odmeny na Jeho vinici. Dozaista je to metafora. Môžeme myslieť na cirkev, cirkevný zbor, na svoj zbor.

Pán Ježiš pôsobil aj v dedinskom prostredí. Tamojší ľudia, alebo aspoň niektorí z nich neboli v priamom kontakte s hlavným prúdom vtedajších uctievačov Hospodina, boli ako si mimo hlavného prúdu judaizmu. Niektorí z nich mohli patriť medzi ľudí, ktorých farizejskí vodcovia nazývali *am ha arec* („ľud zeme“). Boli to ľudia menej vzdelaní, ktorí nepoznali perfektne ani Boží Zákon. Farizeji a iní znalci Zákona ich preto nemali radi. Vyčítali im to a vraveli: „...tento zástup, ktorý nepozná zákon, je prekliaty!“ (Jn 7,49) Na oplátku títo „ľudia zeme – vidieka“ často zas nenávideli farizejov.

Pán Ježiš – a to je preňho typické – šiel za týmito ľuďmi. Nie preto, že by boli nejak zvlášť hodní Jeho pozornosti pre svoje zásluhy, ale preto, že najviac potrebovali pomoc podľa Jeho zásady zachytenej evanjelistom Matúšom (9,12): „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.“

Nábožní a Zákona znalí farizeji často odmietali to, čo im Ježiš mohol ponúknuť, ako to vyjadruje v podobenstve o svadbe kráľovho syna (Mt 20,2-5): „Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu. Tí však nechceli prísť.“

Pán Ježiš takto vysvetľoval ľuďom svoju

prax, Božie spôsoby, a odpovedal na námietku, že Jeho ponuka Božieho kráľovstva platí rovnakou mierou tým „zlým“ ako aj „dobrým“.

V podobenstve o robotníkoch na vinici 13. a 14. verš ukazuje, že Božiu spravodlivosť, ktorú Pán Ježiš v tomto podobenstve predstavuje, nemožno napádať. Je zvrchovaný a koná podľa svojej milosti a lásky k ľuďom, nie na základe ich zásluh. Neskôr apoštol Pavol v Rim 4,4n to vyjadril inakšie slovami: „Tomu, kto pracuje, mzda sa nezaratúva z milosti, ale z povinnosti. Ale tomu, kto nekoná skutky, no verí v toho, kto ospravedľňuje bezbožného, tomu sa jeho viera ráta za spravodlivosť.“ V odseku o robotníkoch na vinici muži volajú po spravodlivej odmene. Ale oni ju dostali! Dostali, čo bolo zmluvne dohodnuté. Avšak zároveň dostali ponaučenie o Božej добрôte: Božia dobrota nie je dávaná ľuďom primerane k ich zásluhám.

O tom vedeli už vykladači Starého zákona spomedzi rabínov. Odporúčali Hospodinovým uctievačom, že je lepšie konať dobré skutky z lásky k Bohu než robiť ich pre odmenu.

Pán Ježiš učil vtedy a vyučuje aj nás, že nikto nie je vyňatý z morálnej povinnosti konať dobro a že kresťanova poslušnosť Božiemu povolaniu nedáva nikomu právo na špeciálne privilégiá u Boha. Evanjelista Lukáš to vyjadruje veľmi razantne v podobenstve o neužitočných sluhoch (17,9), keď vraví „Či azda bude d'akovať sluhovi, že urobil, čo mu rozkázal?“

Máme pochopiť a prijať, že Božie odmeny nie sú svojvoľné alebo náladové, despotické či nespravodlivé. Sú postavené na overených pilieroch, ktoré sú o toľko vyššie od našich, o čo vyššie sú nebesá nad zemou. Pánova otáz-

ka: „Nemám azda právo urobiť so svojim, čo chcem?“ neznamená, že Boh je Bohom nevypočítateľných alebo vrtkavých rozmarov a ľubovoľnej mysle. Znamená to len to, že Boh má svoje vlastné kritériá, ktoré my očami smrteľníkov a sebeckých zámerov nemôžeme obsiahnuť a pochopiť. Tieto kritériá sme schopní vnímať iba akoby hmlisto, keďže nie sú založené na našej bežnej skúsenosti. Jeho kritériá odmeny sú založené skôr na domáhaní sa Božej lásky, a nie na bezútešnom ľudskom quid pro quo – niečo za niečo. Preto naše očakávania od Boha by mali byť založené na spokojnom súhlase, nie na reptaní.

Z Božieho pohľadu sa teda núkajú skôr takého otázky: Prečo sa neradovali robotníci, ktorí boli skôr najatí, že človek, ktorý dlho čakal na náместí, aby ho najali, mal teraz pokoj, lebo má peniaze pre svoju rodinu? Ako aj v podobenstve o milujúcom Otcovi: Prečo sa neradoval starší brat, keď sa márnratný syn spamätal, vrátil a prežil vnútornú obnovu? Prečo sa starší brat neradoval, že teraz – keď mladší syn našiel otcovo prijatie, zmenila sa jeho situácia, má čo

jest' a nehladuje ako predtým, keď bol od rodiny d'aleko?

Keby sme poznali čo len príchut' Božej lásky, boli by sme radi, že všetci majú dostatok. Stav bez lásky, ktorý predstavujú dlhšie pracujúci robotníci, je v tomto podobenstve postavený do kontrastu s Božou láskou.

Pozor na zvodné povedomie „väčších zásluh“ v práci na Božej vinici! Je duchovne slepé, ak by sme chceli naše právne zvyky, platnosti postaviť ako protest proti Božej slobodnej milosti! Ako často sa tak správame! Vystupujeme proti hriešnikovi bez milosti a lásky. A pritom všetci vieme, že z toho, čo vôbec ostáva, najväčšia je láska (1K 13,13). Zostaňme v službe pokorní. „Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval.“ (Ef 2,8-9) „Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: Sme neužitoční sluhovia. Urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.“ (Lk 17,10)

Pavel Procházka

Čo hľadáme v kresťanskom živote?

Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá. (Mt.6,33)

Skúsme si priznať celkom otvorene: Tu je miesto v Biblii, kde dnešný človek neberie vážne slová Pána Ježiša. Prečo je to tak? Pretože naša životná realita ide inou cestou, v dnešnom svete nie sú veci zadarmo. Musíme sa starať o svoje živobytie, o denný chlieb, o oblečenie, o zaplatenie všetkých účtov ... Tieto a iné veci sú starosťami nášho každodenného života. Do toho prichádza príkaz Pána Ježiša, aby sme hľadali najprv kráľovstvo Božie. Podľa Slovenského jazyka „hľadať“ znamená: nájsť, usilovať sa a snažiť sa. Hľadanie má v sebe dynamiku. Keď niečo stratíme, sme ochotní hľadať, pokiaľ to nenájde. A aká radosť a potešenie je pri nás, keď sa nám podarí hľadané nájsť!

**Hľadanie má
v sebe dynamiku.**

Hľadáme to Božie, ktoré je prioritou nad vecami sveta? V prvom rade to znamená, že chceme hľadať spásu, ktorá je vlastná kráľov-

stvu Božiemu, pretože má väčšiu hodnotu ako všetky svetové bohatstvá. Znamená to, že by sme mali zanedbávať primerané, každodenné

**Ako nakladám
s celým svojím
časom a finan-
ciami?**

povinnosti, ktoré pomáhajú udržiavať naše životy? Určite nie. Ale pre kresťana by mal byť rozdiel v prístupe k nim. Ak sa budeme starať o Božie veci prioritne, budeme hľadať Jeho spasenie. Sú tu namieste otázky, ktoré si máme sami sebe klásť. Kde primárne použijem svoju silu a energiu? Ako nakladám s celým svojím časom a financiami? Míňam ich na veci a aktivity, ktoré pominú, alebo ich prinášam do služby Bohu k veciam, ktoré majú hodnotu večnosti?!

Veriaci ľudia sa učia dať Boha na prvé miesto a potom „odpočívajú“ v Bohu. Boh sľúbil, že zabezpečí všetko pre svojich a postará sa o všetky naše potreby (List Filip. 4,19), ale Jeho predstava o tom, čo potrebujeme, je často odlišná od našej.

Sme vyzývaní, aby sme hľadali nielen

Božie kráľovstvo, ale tiež aj „Jeho spravodlivosť.“ Pôvodný význam slova tu poukazuje na spravodlivosť a ospravedlnenie. Radikálna myšlienka je asi táto - byť ospravedlnený u Boha – znamená, že sme prijatí u Neho. Keď sa o Božej spravodlivosti hovorí v tomto texte, myslí sa na hľadanie, ktoré v sebe zahŕňa milosť a posvätenie. Príkaz „hľadať Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť“ nás najprv uvádza, aby sme vzali tento príkaz ako niečo absolútne a najviac dôležité. To by mala byť tá najväčšia úloha v našom živote. Nič by nemalo byť dôležitejšie. Tu dôverujeme Najvyššiemu. Počítajme s Bohom „v poslušnosti“, aby sme sa smeli vyhnúť mnohým ťažkostiam, do ktorých by sme sa dostali neskôr. Žime s vedomím, že On kraluje a je prítomný. On je našou istotou. A bude s nami aj vo všednom - každodennom živote až dokonca. ...a potom nám bude všetko ostatné pridané.

Modlitba: Pane, odním odo mňa všetky neužitočné a márne starosti. Daj, aby som zo srdca veril, že sa Ty o mňa staráš. Daj, aby som vo všetkých svojich protivenstvách vrhal kotvu nádeje na pevný základ a čakal pomoc od Teba. Daj, nech mi srdce pociťuje, že Tvoje milosrdenstvo je bez hraníc, že Tvoja dobrota je nekonečná a Tvoj sľub pevný. Nedaj, aby som bol príliš ustarostený, ak dá Tvoja pomoc na seba čakať, lebo čím dlhšie sa oneskoruješ, tým lepšie pomáhaš. Zmierni však môj kríž, posilni ma svojou útechou, aby sa mi dostalo novej sily s tými, ktorí dúfajú v Hospodina a aby som sa tak stal večne stálym pre Ježiša Krista, nášho Pána. Amen. (Johann Arndt)

TVOJE POCHYBNOSTI ĎA NEDISKVALIFIKUJÚ

Biblia hovorí: „Tomáš, jeden z Dvanástich, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učenci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na Jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoju ruku do Jeho boku, neuverím.“ (Jn 20,24-25). Zázrak v tomto príbehu nie je to, že Kristus vošiel cez zatvorené dvere a zrazu sa stal hmatateľným pred očami apoštolov. Je to pôsobivé. Ale čo je ešte pôsobivejšie, že Kristus sa ukázal, aby sa rozprával s pochybovačom! Niektorí z nás by sme sa na Tomáša pozreli a pomysleli si: „Odpíš ho, nemá na to, byť učeníkom.“ Ale Ježiš to neurobil. On rozpoznal úprimné srdce a hľadajúcu dušu, a zjavil sa, aby odpovedal na jeho otázky.

Tvoje pochybnosti ťa nediskvalifikujú! Len ich prinies Pánovi Ježišovi v modlitbe a budeš odchádzať z Jeho prítomnosti so slovami: „Pán môj a Boh môj!“

Bob Gass

(uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas)

Pavle Kocov

D.E.P.O.

Rozhovor o teenagerskom klube na sídlisku v Prešove

Ked' sa manželia Milka a Michal Lapčákovci nastahovali do Prešova na sídlisko, nikoho tu nepoznali. Dnes si pripadajú ako na dedine, s mladými sa poznajú, aj s ich rodičmi. Je to najmä vďaka klubu D.E.P.O., v ktorom začali pracovať pred 6. rokmi. Je to práca s mladými, ktorá je ťažká, keď príde opité 14-ročné dievča, alebo sa strhne bitka a tečie krv. Milka a Michal majú srdcia pre mladých, Milka pracovala dva roky v Bratislave s väzňami a v zbore ECM s mládežou.

Poprosila som ju, aby nám o práci na ich sídlisku povedala viac.

Čo znamená D.E.P.O. ?

Je to kresťanské klubcentrum a znamená: D.-dôvera, E.-emпатия, P.-priateľstvo, O.-ochrana. Spadá pod občianske združenie NEOS.

V klube sa venujeme hlavne teenagerom zo sídliska vo forme voľnočasových aktivít, hier a kresťanského programu. 2.3. 2015 sme mali 6. výročie začatia tejto práce. Zo začiatku bolo ťažké hovoriť o Bohu, lebo si mladí mysleli, že im vnucujeme školu. V škole totiž musia chodiť povinne na náboženstvo a pojem Boh pre nich znamenal historickú postavu, o ktorej sa musia učiť – niečo podobné ako dejepis alebo matika... ☺. Tak som to nechala tak a s deťmi

sme sa hrali a hovorili o Bohu, keď sa ony samy na to pýtali. Alebo aj pri počúvaní kresťanskej hudby.

Podarilo sa prelomiť tú duchovnú bariéru?

Zistili sme, že najskôr si musíme u nich získať dôveru. Slovo o Bohu a kresťanské programy začali až o 2 roky neskôr – vtedy sa akoby niečo prelomilo a boli ochotní prichádzať aj na organizované programy. Dnes je to tak ďaleko, že máme zvlášť dorast a zvlášť mládež pre nekresťanské deti a novinkou je spoločná bohoslužba našej cirkvi a „depákov“ raz za mesiac v DEPE.

Ako to vyzerá počas týždňa?

Teenagerov máme rozdelených na mladších a starších. Mladší – 5.-7.ročník sa stretávajú poobede a starší- 8.ročník a vyššie, večer. Každú stredu mávame hry a rozhovory. Každý, kto príde, môže robiť, čo chce (samozrejme, že máme aj pravidlá ☺).

Víkend, najmä piatok a sobota je kritickým časom pre mladých. Je dobré, že práve vtedy máte pre nich program.

Piatky sú už organizované – poobede máme dorast, kde spievame aspoň 20 minút a potom preberáme tému, ktorá musí byť „zošotovaná“ - t.zn. rozprávať krátko vo viacerých intervaloch, lebo mladí sa vedia ťažko sústrediť. Večer je určený filmom s vysvetlením a diskusiou, alebo prichádzajú hostia, ktorí hovoria o svojom ob-

rátení. Keďže títo starší nechcú spievať, púšťame ich kresťanské klipy s titulkami. Alebo sami si nahrávame klipy s mladými ☺.

Stretávate sa len v DEPE alebo sa Vám darí mladých dostať von?

Naša práca sa nesústreďuje len na jedno miesto. S mladými sa stretávame aj na iných miestach, chodili sme s nimi korčuľovať, prechádzať sa, robíme tábory, výlety, nahrávame klipy... Komunikujeme s nimi dosť aj cez FB. Niektorí majú problémy, tak volajú aj neskoro večer. Nedávno sedela u nás jedna dievčina do 01. hod rána kvôli agresívnemu otcovi (samozrejme sme komunikovali s mamou). Alebo do 23. hod. sme sedeli u jedného depáka, ktorému zbil mamu 17-ročný chlapec a riešila to polícia...

Máte aj spolupracovníkov?

Vďaka Bohu, máme. Väčšinou sme stredného veku a jedna 60-ročná sestra. Zistili sme, že mladí prijímajú každého bez rozdielu veku – ak sa im venuje s láskou, vie sa s nimi rozprávať, hrať a nieť ovocie Ducha Svätého. Na druhej strane pociťujeme deficit kresťanských teenagerov, ktorých momentálne v zbore nemáme a veľmi by sa nám zišli aj takíto dobrovoľníci – ktorí by sa depákom venovali aj mimo klubu – čo síce aj my robíme, ale nestíhame žiť s nimi aj po večeroch ☺. Mladí totiž spia (cez víkendy a prázdniny) aspoň do 12. hodiny a potom žijú

nočným životom – čo pre nás je už neúnosné ☹. Ja už o 22. hod zaspávam a oni len začínajú žiť ☹. Momentálne však medzi dobrovoľníkmi máme aj dvoch depákov, kde ich zaúčame, cvičíme zodpovednosti.

Čo je dobré a čo ťažké v tejto práci?

Táto práca je veľmi dobrá na nadviazanie vzťahov so svetom. Človek však musí mať trpezlivosť a zasievať, modliť sa a musí mu záležať na spasení ľudí. Stalo sa asi dvakrát, že som sa postavila medzi bitkárov, aby sa nepobili ☹. Vonku pred DEPE bol kruh mladých a v prostriedku dvaja, čo sa išli pobiť. Tak som sa postavila medzi nich a len som sa modlíla. A rozišli sa. Poznáme aj to, keď tečie krv a umývadlo musíme umývať. Alebo keď príde opité 14-ročné dievča a my ju vezieme na záchranu. Chodia aj „feťáci“. Ale aj celkom normálni. Musíte milovať všetkých Kristovou láskou.

Dá sa stručne povedať, čo Vám dala táto služba?

Keď sme sa nastahovali do Prešova na sídlisko, nikoho sme tu nepoznali (okrem skupinky). Teraz si tu pripadáme ako na dedine, s mladými sa poznáme, zdravíme, poznáme aj ich rodičov. Stačí otvoriť okno a hneď nám mávajú z ihriska. Keďže bývame na prízemí, tak návštevy prichádzali aj cez balkón ☺. Takže na nadviazanie vzťahov je to dobrá vec. Ale musíme ísť ďalej – zvestovať im Krista, byť príkladom a nevzdávať sa, ak sa hneď neobrátia.

O DEPE - vraj aspoň stručne ☺ porozprávala Milka Lapčáková. Za rozhovor ďakuje Milena Belková

FOTO: DOBROVOLENÍCI ZO SÍDLISKOVEJ MLÁDEŽE PRE DEPE AKCIU: „DEPE - LETO 2014“

„Kórejský Wesley“

– Henry Appenzeller

Kazateľ Henry Gerhard Appenzeller (1858 – 1902) bol prvým metodistickým misionárom v Kórei. V apríli to bude práve 135 rokov odkedy prišiel do Kórey. Prišiel sem s poslaním učiteľa, avšak jeho misia mala ohromný dosah nielen na vieru, ale aj kultúru a politiku krajiny. Založil tu v roku 1885 prvý metodistický zbor a metodistická cirkev je dnes druhou najväčšou protestantskou cirkvou v Kórei s 1,5 miliónmi členov. Appenzeller však túžil do krajiny priniesť okrem viery aj demokraciu a kapitalizmus. Veril, že na to, aby mohla Kórea ekonomicky rásť, potrebuje modernizáciu a protestantizmus. Svojím snažením prispel k položeniu základu pre modernú Kóreu.

Henry sa narodil v Pensylvánii ako druhý z troch synov. Jeho rodina chodila do Reformovanej cirkvi a každý týždeň sa doma stretávala čítať Písmo. Počas štúdia na teologickom seminári Drew sa stal členom metodistickej cirkvi. Oženil sa v roku 1884 a keď ho v roku 1885

ordinovali a následne vyslali ako misionára do Kórey, jeho manželka Ella Dodge sa plavila s ním.

Keď sa usadili v Soule (vtedy Hanyangu), Appenzeller začal cestovať po krajine a kázať Božie slovo. Jeho prvá dcéra Alica, ktorá sa narodila neskôr v tom roku, bola prvým americkým dieťaťom, ktoré sa kedy narodilo v Kórei.

Na svojich cestách po Kórei si Appenzeller všimol úroveň vzdelania a to ho znepokojilo. Najmä videl, že nie je dost príležitostí na vzdelávanie žien a detí z nižších tried. V tom čase v Kórei mali prístup k dobrému vzdelaniu len synovia z vyšších tried spoločnosti. Appenzeller chcel, aby tak ako v jeho domovine, mali prístup k dobrému vzdelaniu všetci bez rozdielu, aj ženy, aj chudobnejšie vrstvy. A tak založil na vidieku školu, kde sám začal vyučovať an-

gličtinu. Školu oficiálne podporil kráľ Gojong a poskytol jej kráľovskú akreditáciu. Postavenie novej budovy školy v roku 1887 financovala Metodistická misijná rada. Škola mohla mať len jedno poschodie, aby sa nedostala do konfliktu s kráľovským nariadením, že budovy postavené v blízkosti paláca ho nesmú prevýšiť. V roku 1895 boli pristavané ďalšie oddelenia, ktoré školu posunuli zasa o krok bližšie k dnešnej Paichaiskej univerzite.

Appenzeller veľa v krajine cestoval, pešo, na bicykli, aj na koni. Všade zvestoval dobrú správu evanjelia. Päť hodín denne sa učil kórejčinu, aby mohol kázať po kórejsky a mohol sa podieľať spolu s ďalšími misionármi na preklade Biblie do kórejčiny. Keď zistil, že prakticky všetka literatúra, ktorá je miestnym k dispozícii, je napísaná po čínsky, čo znamenalo, že väčšina ľudí si ju nevedela prečítať, otvoril v roku 1894 knižkupectvo. Neskôr sa z neho stalo Metodistické vydavateľstvo. Tak sa začala vydávať literatúra po kórejsky a tiež po anglicky a sprístupňovať ľuďom, aby sa mohli vzdelávať v teológii, ale tiež, aby sa v národe šírila gramotnosť.

V tej dobe v Kórei nevedeli ako liečiť ľudí postihnutých cholerou, a tak sa stávalo, že ich často nechávali vonku zomrieť. Henry so svojimi kolegami mali len minimálne vedomosti z medicíny, ale predsa sa im podarilo zachrániť mnoho životov, keď v roku 1895 vypukla epidémia cholery.

Misionár si tiež uvedomil, že v Kórei existuje dobre vyvinuté písmo, avšak málo sa používa, pretože vrchná vrstva písala po čínsky. A tak sa Appenzeller vášnivo snažil o dobrý preklad Biblie do kórejčiny a veľmi usilovne sa jazyk učil. Preklad Biblie bol pre mnohých ľudí najlepším existujúcim zdrojom písaného textu

a nadšene ho čítali.

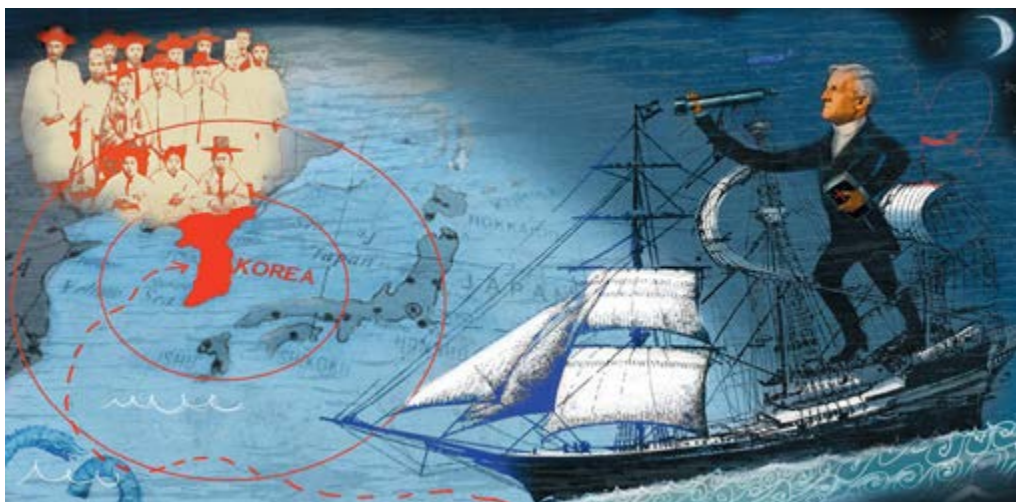
Tento človek veril, že Boh ho povolal nielen na to, aby do krajiny priniesol metodizmus, ale tiež, aby pomohol pri premene Kórey na americký štýl života. Snažil sa preto nielen o šírenie kresťanstva, ale tiež o inštitucionalizáciu demokracie a kapitalizmu. Podporoval zavádzanie nových technológií z Ameriky, ako boli automobily, elektrina, osvetlenie a poľnohospodárske technológie. Jeho škola sa stala centrom progresívneho rozvoja v Kórei. Vzdelával sa tu aj budúci prezident Syngman Ghee. Appenzeller spolupracoval aj s progresívnymi lídrami krajiny.

Jeho život predčasne skončil vo veku 44 rokov, keď zahynul pri námornom nešťastí. Dva parníky sa zrazili a veľká väčšina pasažierov sa utopila. Jeho telo sa nikdy nenašlo, ale postavili mu hrob na Yanhwajinskom cintoríne, kde leží aj ďalších 40 metodistických misionárov, ktorí zvestovali v Kórei Krista koncom 19. a začiatkom 20. storočia.

Vďaka snaženiu Appenzellera a ďalších misionárov sa metodistická cirkev v krajine tak rozrástla, že dnes má viac ako päťtisíc zborov a sedemtisíc kazateľov. Nachádza sa tu tiež šesť univerzít, ktoré boli založené podľa metodistického vzoru. Za svoju snahu o nezávislosť, demokraciu a vzdelávanie v Kórei dostal Appenzeller posmrtné prezidentskú čestnú medailu. Vďaka jeho snaženiu a snahe ďalších misionárov v devätnástom storočí, ktorí zakladali v Kórei školy, sa v tejto krajine podarilo dosiahnuť 98% gramotnosť. Jeho deti pokračovali v práci v Kórei. Dcéra Alica sa stala prezidentkou na prvej kórejskej vysokej škole pre ženy a jeho syn Henry ďalej pokračoval v práci v Paichaiskej škole, ktorú založil jeho otec.

*z internetových zdrojov
pripravila L. Procházková*

Volám sa Michaela, mám 25, slovenská národnosť, slobodná, Ecm Víťazstvo, Trnava.

▷ Trapasník / Váš najväčší trapas?

Pri návrate zo školy sme si so spolužiačkou pospevovali myslieť si, že sme na ulici sami. Obe sme sa dobre zabávali, tak trochu sa cítiac ako na koncerte sme zakričali: „A všetci!“ Na to k nám pribehol pes prekvapene na nás pozerajúc. Jeho pani sa na nás usmiala: „Aj na mňa tak pozerá, keď si doma pospevujem.“

▷ Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?

Ani by som to nenazvala najkrajšou spomienkou na dovolenku, ale celkovo na leto. Bolo to leto 2009. Spája sa mi s ním najviac zážitkov.

▷ Šikulmeter / Čo dokážete, čo môžete ponúknuť?

Vždy som tvrdila, že jediné, čomu sa môžem venovať, je písanie. Videla som sa pri ňom ako pri jedinej veci, ktorú naozaj dokážem. Okrem toho som istý čas doučovala angličtinu.

▷ Škola / Aký predmet ste mali v škole najradšej? Literatúru.

▷ Hračka / Mali ste svoju najobľúbenejšiu hračku?

Tých hračiek bolo veľa, ktoré som mala rada. Obzvlášť som obľubovala bábiku Filipka.

▷ Verš / Aký je Váš najobľúbenejší verš z Biblie? Žalm 23.

▷ Postava / Aká je Vaša najobľúbenejšia postava v Biblii? Ester.

▷ Zamestnanie / Aký je Váš pracovný nástroj?

Študujem druhý rok na Fakulte masmediálnej komunikácie v Trnave.

▷ Voľný čas / Keď máte trochu voľno, čo robíte?

Čítam, počúvam hudbu, píšem vlastnú tvorbu, trávim čas s kamarátmi.

▷ Rodina / Ako trávite čas s rodinou?

Bývam s rodičmi a bratom, takže som s nimi v dennom kontakte. Stretávame sa najmä pri večernom oddychu a pri hrách so synovcami a neterkou.

▷ Domácnosť / Ktorý predmet v domácnosti máte najradšej a prečo? Posteľ.

▷ Príslušnosť / Bez čoho nevychádzate z domu?

Bez vreckoviek, mobilu a mp3 prehrávača.

▷ Kniha / Akú knihu čítate? Najobľúbenejšia?

V mojom prípade je veľmi ťažké zohnať kresťanskú literatúru v braillovom písme. Priznám sa, že čítam beletriu. Mám rada veľa spisovateľov, mám aj svoju najobľúbenejšiu. Ale oni nepíšu o Bohu.

▷ Film / Ktorý film Vás nadmieru zaujal?

Z ulice na harvard – bol to skutočný príbeh dievčaťa, ktoré sa dostalo z chudobných pomeroch i napriek tomu, že žilo na ulici na Harvard. Pozerám ho vždy, keď mám ťažké obdobie v škole.

▷ Hudba / Akú hudbu počúvate?

Hip-hop, rap, takmer všetko. Mám rada Yolandu Adams, Kirka Franklina...

▷ Vytáčaadlo / Čo Vás vie najviac nahnevať?

Najviac ma vie nahnevať, keď hovorím pravdu a neveria mi. A tiež ma dosť vytáča, keď ma ľudia považujú za menejcennú len preto, že nevidím.

▷ Jedlo / Ktoré jedlo máte najradšej?

Pizzu a marlenku.

▷ Zmena / Akou formou ste sa obrátili? Čo viedlo k Vášmu obráteniu ku Kristovi?

Už od mojich detských čias chodím do zhromaždenia. Mala som rada hudbu, počúvala príbehy na besiedke, ale nič mi to nedávalo. Myslela som, že byť nedeľným kresťanom stačí. Potom však prišla choroba mojej sestry a ja som postupne odkrývala svoje vnútro. V časopise Heslá som si prečítala, že Božie dieťa sa nebojí súdu. Vtedy som si uvedomila, že ja ním nie som. A chcem byť.

▷ Odkaz / Čo by ste odkázali čitateľom Ohniska?

Nezáleží na tom, aká ťažká je situácia, nikdy sa nevzdávajte!

Tajní učeníci

Keď sa zvečerilo, prišiel zámožný človek z Arimatie, Jozef, vážený člen veľrady, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom, ale tajným zo strachu pred Židmi. Dodal si odvahy, zašiel k Pilátovi a požiadal o Ježišove telo. Pilát dal súhlas, Jozef išiel a sňal mŕtve telo z kríža. Pomáhal mu pritom aj Nikodém, ten, čo prvý raz navštívil Ježiša v noci. Priniesol veľa vzácnych vonných masť - zmes myrhy zmiešanej s aloe. Vzali Ježišove telo, zavinuli ho aj s voňavými masťami do jemného plátna, ako je u Židov zvykom pochovávať. Uložili ho do hrobu, vytesaného v skale, kde ešte nik nebol pochovaný (Ján 19,38-41).

Všetci štyria evanjelisti píšú o Ježišom pohrebe. Učeníci, ktorí nasledovali Ježiša verejne, sa rozprchli, utiekli. Ježiša pochoval Jozef z Arimatie. Bol to dobrý a spravodlivý človek, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím a konaním židovskej rady. Patril k tým, ktorí očakávali Božie kráľovstvo. Jozef bol Ježišovým tajným nasledovníkom. Teraz sa ku Kristovi smelo priznal, hoci riskoval svoju povest' náboženského predstaviteľa tým, že riadne pochoval Toho, ktorého nasledoval. Urobil to, čo bolo správne a dôstojné Ježiša - pochoval Ho vo svojom novom hrobe. Jozef z Arimatie a Nikodém boli doteraz tajnými učeníkmi, ale teraz odvážne vyšli a urobili niečo, čo nikto neurobil. Možno sme skrývali svoju vieru pred priateľmi a spolupracovníkmi. Je čas, aby sme vyšli z úkrytu a povedali o svojej viere.

Vzkriesený Pán Ježiš Kristus nám na to dáva poverenie: „Teraz sa ľudia všetkých národov musia dozvedieť, že Mesiáš má právo odpúšťať hriechy a moc zmeniť ich život. Vy budete svedčiť, čo sa stalo a čoho ste boli svedkami. A ja vám pošlem Ducha Svätého, ktorého vám sľúbil môj Otec.“ (Lk 24,49).

M.B.

Ahojte, deti!

MÚDRY STAVITEĽ

Ked' bol Pán Ježiš so svojimi učeníkmi, rozpovedal im toto podobenstvo o staviteľoch: Každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, podobný bude múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. A prišiel príval, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený.

Mt.7,24-25

Pozývam Ťa riešiť úlohy, sú tu práve pre Teba.

Po vyškrtnutí slovičok v štvorsmerovke Ti zostane niekoľko písmenok, ktoré skús doplniť do tejto vety: „Každý dom musí mať“

S	P	D	V	E	R	E	BALKÓN
S	T	A	V	B	A	T	BUDÍK
A	N	R	E	V	O	G	DVERE
P	Í	N	E	L	Ý	A	GAUČ
M	M	Z	I	CH	Á	U	KOMÍN
A	O	Č	K	L	A	Č	LAMPA
L	K	N	Ó	K	L	A	OBRUS
A	A	D	O	B	R	U	STAVBA
							STOLIČKA
							STRECHA

Zo slabík vytvor názvy 10 zvierat, ktoré stvoril Hospodin. Tieto zvieratká žijú pri dome, alebo ich chováme doma. Napíš ich na riadky nižšie.

PA SLIE OV ČOK MAČ ČA
PA CA KA KAČ PKA KRÁ GÁJ
PES MOR ŠKRE VA LIK KRA KA

Pozorne si prečítaj text z Ev. Mat. na začiatku tejto strany, potom vymaľuj dom.

Autor: RINGO	Ivan (dom.)	predložka -dole-	2	naivka (zastar.)	Boh vás oživil spolu s Kristom, (tajnička).					
víťazný bod v džude										
H2O					Litterarum Doctor	meno Pacina	Pomôcky: Lena ster, luh Sakel	japonská rieka	1	prítok Volgy
upila							sťa			
Pomôcky: Ertl, Noko meat, aster Arao, Oka	Aralské jazero	vitím zhotovil egypt. Kráľ 26. dynas.					hrdina (kníž.) bezvládne sadli			
obchod so satelitnou technikou						sud s vrchnákon citoslovce veselosti				
červený (nem.)				dokonči lov mäso (angl.)						Heyerdah-lova loď
Jáchim (rus.)					konzumuje znak násobenía			st. plošná miera ad acta		
priateľ Boleka						osamotená ázijský štát				
Pomôcky: ipon Ansat rot, Ra	stráv spaním	uvádzala do varu očistila praním							3	polovica roku
poštovní doručovatelja								hromadná paľba skalníčková rastlina		
Reformed Protestant Episcopal				tam sibírsky veľtok			oddelenie v nemocn. stredová priamka			
český jazyko-vedec					žal vlhký nížny les					
rakúsky lekár						oxidová vrstva (hut.) solmizačná slabika				
vyplýval							ohlas			
dvojhláska				slovko pochope-nia			ryčanie			

Odmenu za marcovú krížovku posielame sestre Jahnovej do Šintavy.

Oznamy

Blahoželáme

Bratovi **Jurajovi Meliškovi**
zo Sereďe k jeho 75. narode-
ninám, ktorých sa tento me-
siac dožíva:

**Milý brat, nech Vás
Pán Ježiš pozhŕňa
a dáva silu do
ďalších dní života!**

Win-win situácia

Super, to bol báječný obchod!“ Aká obrovská radosť, keď sa tak obchodní partneri vyjadria o svojich spoločných úspechoch.

Tak som to zažil v rôznych situáciách, napríklad pri predaji jednej kaplnky. Zbor s predajom súhlasil a uľahčením bolo, že kupujúci iného mladého kresťanského spoločenstva mu povolil priestory užívať naďalej.

Už dlhú dobu je známe, že obchodná transakcia by pre obe strany mala viesť k win-win situácii. Iba tak je zaručené, že sa vytvorí dôverný, trvalý a pozitívny obchodný vzťah.

Zaujímavá myšlienka v našom globalizovanom svete s mnohými utečencami, s našimi obchodnými vzťahmi a s naším konzumným správaním!

V našom malom svete Evanjelickej cirkvi metodistickej existuje tiež veľa príležitostí usilovať sa o takúto spoluprácu a silou vôle sa cvičiť v snahe dosiahnuť win-win situáciu. Tento

cieľ nemá nič spoločné s nájdením „hnilobného kompromisu“ ani s vyhlásením úplného sebaobetovania. Všetci ocenia, keď sa ich myšlienky považujú za dobré a pojmu sa do riešenia orientovaného na budúcnosť.

Spoločne nájsť riešenie pre mňa zahŕňa nielen to, že ten druhý nebude ukrátený, ale aj pridanú hodnotu v zmysle $1 + 1 = 3$.

Ako by táto pridaná hodnota mohla vyzeráť? Možno tak, že v spoločenstve narastie milosť a milosrdenstvo? Preto nás musia zaujímať potreby druhých a vlastné postavenie nesmieme chápať ako nezmeniteľné.

Jeden príklad zo Starého zákona je pre mňa exemplárnym príkladom win-win situácie. Nájdeme ho v knihe Genezis, v 32. kapitole: „Nepustím ňa, iba ak ma požehnáš.“ Jákob nemohol nevyhrať rozhodnutú bitku, bol predsa požehnaný Bohom. Prajem vám vo všetkých ringoch Božie požehnanie.

*Martin Streit,
superintendent severozápadného Švajčiarska*

Vydáva: Evanjelická cirkev metodická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Martina VÝBOŠŤOKOVÁ
Jazyková korektúra: Mariana KUŠIAKOVÁ